

Du lyssnar på en produktion av Norwell Studios.

En rad ouppklarade modbränder på Öland har satt skräck i Ölands boende.

Mannen Pierre Karlsson är nu föremål för en rättslig handling.

Det är inte första gången som bränder har harjat på norra Öland.

Under 2000-talet har harjade flera husbränder och i augusti 2006

hittades det äldre par i brandresterna av en ebrön villa i Byxelkrok.

Kropparna skickades till rättsmedisinska i Linköping

och enligt rapporten därifrån har det kommit fram uppgifter som pekar på att parut brackts om livet.

Din mamma är döpja.

Min mamma är dö, hon kommer aldrig tillbaka.

Det vet jag.

Såknar du din mamma?

Ja, jag saknar det. Jag skulle helst ha allt.

Jag skulle ha haft det ojord.

Jag skulle ha haft den där kvar.

Det är en merbrunnit alltihopa.

Det här är Förhørsrummet.

En podcastserie som återskapar polisförhör från autentiska fall.

Förhörren är hämtade från förundersökningen

och gestaltade av skådespelare.

Av hänsyn till närstående och övergain blandade

i vissa namn ändrade

och särskilda partier utelämnade.

Serien Mordbränderna på Öland består av fyra delar.

Du lyssnar på den första delen.

Vi tänkte att vi ska hålla ett litet förhör med dig, Pierre.

Vi vill säga så här.

Din mammas hus brann ner här i förra veckan.

Det visar sig då.

Det är därför vi kallar hit dig.

Det är för att vi vill prata med dig innan det kommer ut till pressen.

Då visar sig att som läget är just nu

så jobbar vi under förutsättning att det är ett sparningsmord.

Vi kan egentligen inte säga mer än så,

utan vi kommer att fortsätta jobba i en lite antydlig mod.

Ja, vi tror att det kan ligga till så.

Ja, helv.

Hur har ni kommit fram till något sånt här?

Eller får man fråga?

Tyvänn för dig, Pierre, och för dina anhören

så kan vi inte säga nånting mer än så här.

Att vi jobbar utifrån de förutsättningar

att det är ett sparningsmord vi jobbar med.

Du får gärna ställa frågor och så,
men vi kan tyvärr inte ge det några svar nu.
Det är i alla fall konstaterat
att det är morsan och jobben där.
Jag vet inte vad du har fått för uppgifter
och de du har pratat med.
Nej, jag har inte pratat med dem.
Jag pratade med Karl Lindström, vet han så, igår.
Då väntar han ju svar från...
Jag vet inte vad det heter, Linköping, va?
Han visste ju inte mer till 99,9 % chans att det var.
Ja, jag ska inte sitta och säga det,
men det måste jag få återkomma till dig
i så fall om du vill,
men tyvärr kan vi inte ge det nånting mer än så.
Det måste ju kännas jobbigt.
Men vi måste få jobba så här
för vi ska kunna komma vidare så att säga.
Vi kommer ju att prata med så många så möjligt
och se så att säga om det ligger nån sanning i det här då.
I vad?
Ja, i vad som har hänt, så att säga, i huset.
Ja.
Så därför kommer vi att göra så här,
att alla människor vi kommer att prata,
men nu kommer vi att fotografera.
Alla kommer att få redogöra exakt vad man har gjort
i samma dag, på natten och dagen efter och så vidare.
Och vi kommer att ställa väldigt ingående frågor
och vi kommer att låta få redogöra exakt vad de har gjort
så att säga.
Och det spelar inte så stor roll vad man har för anknytning
till de som bodde i huset,
utan alla kommer att få svara på de här frågorna, va?
Ja, orkar du fortsätta, Pierre?
Ja, helvete, så går det aldrig slut.
Öland, slutet av augusti 2006.
Sommargästerna bör nu lämna öon
och uteserveringarna är inte lika fullsatta längre.
Öon är fortfarande sensomma grön
och temperaturen mäter över 20 grader.
Samhället Byxelkrok ligger vid kusten.
Med en handkrog och kaféer längs vattnet
här bor ungefär 200 människor.

Där ibland Pierre Karlsson, som arbetar som snickare.
Han bor tillsammans med samborn Karin och deras tre barn.
Under de senaste åren har ett flertal bränder
drabbat området där familjen bor.
Och i dessa har familjen Karlsson
förlorat flera anhöriga och bekanta.
På natten den 31 augusti 2006
får Pierre ett telefonsamtal om ännu en brand.
Det är en granne till hans mamma,
Barbro Karlsson, som ringer.
Han säger att det brinner i Barbros hus.
Samtidigt, klockan 02.30, larmas räddningstjänst.
Och när de anländer till platsen
kan det konstateras att huset är övertänt
och att det är för sent att rädda byggnaden.
Huset brinner ner till grunden
och i brandrästerna hittar man Pierre's mamma, Barbro
och hennes sambo Bertil Santin.
Även kallad jobben, avlidna.
Förhör med Pierre Karlsson den 7 september 2006.
Vi måste ställa frågor till dig och de andra.
Men om du tycker att det börjar bli jobb, så tar vi en paus.
Det går liksom att inte min vildaste fantasiv.
Vad jag kunde tänka mig, de spelade mycket.
Men allt här, när jag åkte in med allt så
inte trodde jag att det var mord.
Nej, men vad får du för tanke?
Ja, kaos, kaos.
Jag kan ju inte förstå vem, eller var, eller hur.
Borsan hade ju för fan inga ovänder och inte jobb här.
Nej, du är väl den Pierre som vet det bäst?
Du står väl där rätt så nära?
Vad sa du?
Ja, du är väl den som ni var nära?
Ja.
Så här, som jag sa,
hon var ju inte den bullbackande farmon
som var borta hos barnen varje dag.
Men vi hade kontakt.
Jag var ju hos henne på onsdag.
Vi är halv fem och hämtade gymnastikskorna där i alla fall.
Det är minnet jag har hemifrån.
Ett par skor som inte passar.
Då tänkte jag, Pierre, om du kan redogöra

för de minnesbilder du har av den här dagen.

Och då menade jag den dagen innan
jag började brinna i huset här på natten.

Om du kan redogöra för vad du gjorde
och så ställde vi lite kompletterande frågor.

Men du kan berätta fritt.

Var det något som du lade märket till
som inte var som vanligt, så att säga?

Nej, det var precis som vanligt.

Jag tycker att jag märkte ingen skillnad.

Nej, det kan jag inte säga.

Du känner ju din mamma väldigt väl
och träffar den ofta.

Om hon gav uttryck för någonting.

Jag kanske inte är verbalt,
men om hon kanske visar på någonting
att det var något som inte stod rätt in.

Nej, hon var som vanligt, det tycker jag.

Det var som vanligt.

Vad pratade ni om?

Ja, vi pratade om att vi skulle
åka till banken kring 3.00 efter.

Jag hade ju en skuld
hos kronofognan som skulle betalas.

Sen hade ju morsan, jag sålde skogen,
vi härvde.

Och då skulle jag få låna pengar
på köpöbrivet vi hade.

Ja, det är väl inga problem.

Då...

Jag vet att det ser dåligt ut
för mig med mina skulder.

Hur mycket pengar var det du skulle låna?

Förlåt.

Hur mycket pengar var det, det säger jag?
186.000.

Det var det vi stod och pratade om
på tröskeln där.

Jag ska inte hålla under
någonting för er,
för det kommer ju ändå fram.

Men kan du,

jag förerar att det är samtal för oss
och vi är inne i det samtalet

som var mellan dig och din mamma?
Ja, ja.
Jag såg ju som...
det var...
då att...
att en gång
vi är i Kripai
jag bara väntade,
det sa hon alltid.
Hon ställde alltid upp morsan det gjorde.
Och då sa jag att
om hon ville följa minne till banken då
klockan tre.
För det hade vi kommit överens om
och så jag skulle ändå
förbi...
jag skulle ändå hämta skorna hos morsan.
Så vi
skulle åkt ner där
i Tosas eftermiddag.
Det var ju klart
att hon följde med, hon knade
hon har ju alltid vamm.
Hon ställde ju alltid upp.
Fick vi ta det där köpeprivet
vi hade då.
Det var en köpeprivet som vi skrivit
med en tysk.
Så skulle jag få
låna pengar som säkerhet.
Jag har väl hittat pengar på det
köpeprivet som säkerhet.
Pantsättning.
Du sa att din mamma
knårar lite som hon alltid
kan göra och berätta.
Ja, och berätta lite
hur det knårandet var.
Ja, det var ju...
hon bara väntade på
att det skulle komma en ny smäll
som hon sa.
Det var...
Jag och hon tyckte det inte var så jätteroligt.

Kul, men...

Alltså, hon har ju alltid ställt upp.

Det har aldrig varit några problem förut.

Så vi skulle åka ner dit.

Och det är din mamma som hade hand om det här.

Ja, morsan står ju som ägare i ett skog.

Så nu måste de gå igenom henne då.

Det här köpeprivet som vi ska morsan skulle vi åka ner med.

Ja, men hon var inte beredd på det då när du kom på eftermiddagen halvfem.

Vad då du berättade för henne om det här?

Ja, jag hade väl nämnt det lite grann att det hade varit kärt.

Det hade jag gjort.

Men visste honom när du kom vid halvfem på eftermiddagen? Visste honom att ni dagen efter skulle åka?

Nej, hon visste inte om tiden.

Men jag hade frågat om hon skulle följa med dig.

Och försöka komma ihåg ordna hjärt.

Jag hopp, så. Det såg hon alltid.

Nej, men det

ja, det får jag väl göra.

Eller något sånt, så.

Så svarade hon mig jämnt när det var frågan om att jag är väl någonting i. Jag vet faktiskt inte exakt hur det är.

Någonting sånt var det i alla fall.

Men innebörde ni det? Vad var det?

Innebörde det hennes svar? Vad var det?

Ja, ja, ja.

Hon följde ju med,

evigtvis. Det var inte någonting.

Vilken tid skulle ni ha varit hos på banken?

Klockan 3 skulle jag vara där.

Klockan 3.

På torsdag. Den dag.
Ja, det är inte så kul,
men det förstår ni.
Vi är tvungna
till att ställa de här frågorna, Pierre.
Jo. Men nu känner
jag mig väldigt misstänkt nu faktiskt.
Ja, du är inte dogmister.
Jo, men jag känner mig jävligt misstänkt.
Det här är hemskt det här alltså.
Det står min
trassliga ekonomi och sen det här
som händer då.
Det var som jag sa innan vi började
prata här, Pierre.
Vi måste prata med alla.
Vi måste vända ut och in på varje steg
under uppe i byxekroken.
Jo, men det är så jävla konstigt.
Det här vet jag inte om jag ska
säga, men det spelar ingen roll.
Jag har hänt så jävla mycket
nära oss.
Det har varit för mycket alltså.
Jag menar, grannen
brann ju inne då.
Han såg jag då halv ett på natten
när han satt i köksbordet och sålde en cigarett.
Det var sista gången jag såg honom.
Eftersom huset är nedbrunnet till grunden
är det svårt för poliserna
att uttröna vad som har föranlätt brannen.
Men i husresten
hittar man ett uppbrutet kassaskop.
Vid obduktionen av kropparna kan
man konstatera att jobben har brakt
som livet till följd av en
knivskada mot halsen
innan brandförloppet startade.
Barbro har avlidit
av en kolmonoxidförgiftning
från brandröken.
Man ändrar nu rubriceringen
för utredningen till mord

och man misstänker att branden är anlagd.

När polisen pratar
med räddningspersonal
som var i tjänst under släckningsarbetet
vittnar de om hur Pierre
uppträdde på brandplatsen.

Hans beteende
tillsammans med information
kring Pierres dåliga ekonomi
och stora skuld till kronofogden
gör att han nu blir huvudmisstänkt
och snart anhålls han
misstänkt för mord och mordbrand.

Förhör med Pierre Karlsson
i november 2006.

Ja, du är här för att du är
misstänkt för mord
och grovmordbrand i
Melby byxekroten 31
augusti i år.

Hopp.

Hopp.

Vad har ni fått fram det?

Eller liksom
eller varför
det är det?

Jag ska sedan också informera det
om att under det här förhöret
så har du det till en försvarare.

Är det något du känner att du behöver
eller kan vi ta det här
förhöret utan försvarare?

Jag vet inte, jag har aldrig varit
ute för sånt här.

Nej.

Jag ska inte behöva någon
för jag har inte gjort något.

Nej.

Det kanske förhållande
som vi håller förhåret
som det är nu.

Ja.

Vi ska börja nu Pierre den 31 augusti.

Du är ju utdelig i den misstanken

om mord och grovmordbrand.
Kan du
förklara för mig
att ni skulle varit på banken
halv, fyra, tre, halv, fyra dagen efter?
Vi kom ju aldrig ner till banken.
Nej.
Vi var ju aldrig på banken.
Det var ju på torsdag
och morsan hade ju brodit upp då.
Ja, och när skulle det
skulle den drivas in?
Ja, torsdag eller fredag.
Jag ändrar utav dagarna.
Hade du frågat någon tidigare om pengar?
Hade du varit i kontakt
med någon privatperson
eller varit i kontakt med banken
innan för att lösa det här?
Nej, jag har inte frågat
någon, inte banken i alla fall.
Och sen kommer vi till det här
besöket hos din mamma.
Och precisera i tid när
och åkte du från din arbetsplats?
Kvart över fyra,
kanske åkte därifrån.
Det är svårt att säga exakt.
Jag har förmatt
jag har runt morsan ungefär vid halv fem.
Jag kanske åkte
20 över fyra eller någonting.
Och då stannade jag hos morsan där då
och
stod på trappen för hon
hade ringt på dagen
och skorna också.
På förmiddag har jag fått för mig.
Jag glömde de dagen innan
på en gemasikskor som jag antar
att hon har fått...
Men det enda syfte du hade till att åka dit
var att hämta till henne i skorna.
Var det det syftet?

Var det därför du åkte till din mamma för att hämta?
Ja, och så skulle jag fråga då.
Säg till henne att vi skulle åka till banken dagen efter.
Hur skulle ni ta till banken?
Jag åka vid.
Jag har frågat den om jag skulle hämta henne men hon ville ju köra själv.
Och vägra och åka med mig.
Vi skulle ses där nere då.
Hon skulle ha det där pappret med sig.
Vilket pappa menade du då?
Köpekontraktet.
Avtalet eller vad den nu heter.
Jag kommer inte ihåg vad det är stort längst upp faktiskt.
Snackar ni om den här handningen?
Ja, den skulle hon ha med sig.
Vad nämnde du om handlingen till henne?
Nej, hon var tvungen att ha pappret med sig.
Vad sa hon då?
Ja, vad ska man säga om det då?
Vad sa hon?
Ja eller ja.
Var det allt hon sa?
Ja, alltså men om jag säger om jag säger du måste ha pappret med dig, ja så rar hon då.
Vad skulle man annan säga?
Det är säkert på att hon sa så.
Ja, kanske inte exakt odagrand.
Alltså men det är ju självklart.
Och ni får ihåg att jag satt allefär inte banken dagen efter?
Nej, det tycker jag inte.
Inte liksom sådär, inte mer än som hon alltid låter.

Eller lätt.

Vad då? Som hon alltid låter?

Lite, vad fan heter det?

Lite brodust eller butter eller vad man säger?

Vad sa hon ju?

Ja, det är klart.

Hon gör det väl lite med glädje?

Nej.

Hur uttrycker hon det då?

Om hon inte gör det med glädje?

Alltså det är väl lite roligt

om en sådan alltid har en

jävvels pengarbrist, men

hon har ju aldrig nekat.

Hon har ju alltid stött upp för mig då

att det låter lite ibland

när hon uttrycker sig lite klumpigt ibland.

Vadå klumpigt?

Ja, det anser jag.

Hon har sagt, vad fan såg vad hon sa?

Nu har påviken kostat

mig 200 000

eller var något sånt där.

Men det var inte många, många, många

många, många, många år sedan hon sa det.

Man kan ju inte

jag skulle ju

aldrig kunna tänka mig att säga sådant

att mitt barn kostar mig, det är ju det.

Men det

menar jag, det är ju lite

klumpigt uttryckt.

Hon sa det till Sverma

har jag för mig

hon hörde det

jag kommer inte ihåg riktigt, men

hon hörde talas om att det

och det menar jag

det är lite bedutskt

klumpigt.

Om babbo, har du sagt nej den dagen

jag åker inte med till banken.

Ja vad skulle jag då

ha gjort?

Det hade jag inte kunnat göra något.

Hur skulle du ha löst det Pia?

Det vet jag inte.

Jag hade ju fått ta smöl.

Vilken smöl? Vad?

Vad hade det inneburit?

Då hade jag fått sälja huset

eller försatt mig i konkurs

så bilen tar jag.

Vad ska jag göra då?

Om inte morsan hade såljt upp.

Som de ska försöka lösa ett lån

med det köpekontrakt på skogen

som Pierre säger sig har skrivit

med tysken Jonas Müller

samma dag som Pierre ska

lösa sina skulder till Kronofogden.

I den tekniska

utredningen framgår det att

branden troligtvis har startat

någon gång under natten mellan

klockan 0 1 30 till 0 2 0 0

och därför blir det extra

intressant att veta vad Pierre har

gjort runt denna tid.

Pierre säger att han sitter uppe

på kvällen och tittar på tv-serien

Mord i sinnet

medan resten av familjen går läge sig.

Han berättar att han stundtals

somnat till i fotöljen

och senare på natten tar han

en dusch.

Hans sambokarin kommer då in

springandes och säger att

barbrosgörne Tony har ringt.

Pierre ringer upp Tony och får

veta att hans mammas hus sprinner.

Fortsatt förhör

med Pierre Karlsson den 16

november 2006.

Berätta Pierre när du

kommer upp dit.

Berätta när du svänger

om kröken där och kommer fram.

Ja.

När jag kommer fram

det är

alltså det är

elden

där ute i alla fönster.

Vad gör du när du kommer fram?

Vad ställer bilen?

Ut i veckan.

Där ställer jag bilen.

Sen springer

jag upp till huset.

Sen springer jag runt huset.

Du springer upp till huset säger du.

Ja.

Där står Tony borta vissa

ketor och då går jag bort och pratar.

Om vi fryser läget nu när du säger

att du springer fram åt huset.

Hur ser du ut Pierre

när du kommer där

och springer kan du komma ihåg.

Hur ser du ut?

Elden

sprutar ut ur alla fönster.

Det är för jävligt.

Jag vet att jag skriker morsan

eller mamma.

Jag hoppas att hon ska hoppa ut

genom fönstret.

Vi har pratat om att hon skulle ha

någon räddningssteg

men hon sa att

jag hoppar ut

och förfan säger jag.

Om du bryter benen eller någonting

det gör ju inte något.

När är du på brantplatsen?

Kan du komma ihåg det?

Ja när ringde Tony då.

Han ringde runt

fem i halv någonting.

Strax innan.

Jag är där på fem minuter alltså
från att han har ringt.
Det är ganska snabbt.
5-6 minuter. Halv strax
kanske.
Jag är där 10 minuter en kvart innan brantkor.
Försöker du på något sätt
ta det in i huset?
Ja det går inte.
Hur vet du det?
När lågorna
står ut genom fönstret så stort som
fönstret 10 meter
rätt ut.
Då kan du inte ta det in i huset.
Jag slår det ut laggård.
Alla fönsterna?
Jag slår det i tanken någon gång
och försöker gå igenom i huset
och rädda din mamma.
Jag ansåg det är
omöjligt.
Varför?
Att inte ha riktiga grejer.
Brantgrubbarna sa att det var omöjligt
när de kom.
Du var ju där innan brantgrubbarna.
Ja 10 minuter.
Jag tyckte inte att det förändrades
ingenting.
För det spröt liksom ut ur fönsterna.
Det slår ut ur alla fönster
då
hur är det
ur entrédörn och källadörn?
Brinner du dem också?
Inte ur källadörn.
Var du kände på den?
Du var och kände på den, Pia.
Vad snäll att sva på min fråga.
Jag försöker
memorera hur jag sprang när jag sprang
ur huset.
Jag är inte just när jag

då, men jag undrar
om det inte var
du tog i den sen.
Och i vilket skede var du
tog i den sen?
Det var när jag gick ut igen
när brambelarna kom.
Och vad konstaterar du då?
Den är låst.
Ja,
fan, man blir ju helt
bildrädig nu.
Försök och komma ihåg det här.
Jag försöker, jag lovar det.
Ja, ja, ja.
Har du känt på dörren eller har du
känt på dörren?
Jo, jag gjorde nog.
Det är fan, vet om jag inte gjorde
det när jag
sprang fram.
Och vad konstaterar du då?
Ja, den är låst.
Och sen fortsätter jag
runt på baksidan, titta
under sovrumsfönstret och
titta om det var någon där.
Och sen på södra sidan.
Och sen gick jag bort till Tony.
Jag sprang nog fan så att
jag kände på dörren där.
Och varför kände du på dörren?
Vad sa du? Varför kände du på dörren?
Ja, om de
till exempel
gått ut den vägen eller
någonting.
Jag sa till den början att anledningen till att du
här är att
du är misstänk för dig är mord.
Och grov, mordbrand.
Nu har vi hållit ett förhör och nu
vill vi veta vad, vad är din
inställning till det här?

Det känns lika jävligt som förra gången som ni frågade. Ja, men nu är du misstänkt. Nu är du misstänkt för mord, Pierre. Och du är misstänkt för grov, mordbrand. Erkänner du eller...
Vad har du fått fram?
De här två brotten som du misstänkt för. Erkänner du det eller förnekar du det?
Varför något? Ja, erkänner du de här brotten eller förnekar du de här brotten? Jag har inte nekar.
Vad är det för frågan då?
Förlåt.
Jag fattar inte.
Nu kommer det att åka till så här. Jag kommer att avsluta förhöret om ett par minuter och vi kommer att ringa till åklagen som kommer att få ta del av det här förhöret. Och därefter gör hon en bedömning. Antingen så får du gå härifrån eller så tar hon ett beslut om ett anhållande. Så det som händer nu Pierre Karlsson, det är att vi får följa med dig till arrestlokalen där du får vänta. Så ska vi ta kontakt med hennes sän och sen tar hon ett beslut så återkommer vi till dig. Får man ställa en fråga? Får man ställa en fråga?
Hur? Varför tror ni fortfarande att det är jag?
Är det för att jag satt och sov i förtöjlare?
Det som har framkommit här under utredning är det. Det är det som vi vill att du ska berätta för oss. Jo men alltså jag... Så vi har inga... Vi kommer inte svara på några frågor Pierre angående det här utan

om du inte har några fler frågor så avslutar vi förhåret. Men vänta jag bara funderar på hur jag ska ställa en fråga. Men ni svarar ju inte på någonting ändå kanske. Så är dant. Man har ju läst mycket tidningarna och så är dant. Hur olika sådans mistanke Vad har ni för mistanke på mig? Vad är en klurig fråga? Nej den är inte speciellt klur utan du är så pass misstänkt så att du kan hämtas till förhör och sen beslutar åklaga mistanke graden om du är så pass misstänkt. Man har ju liksom läst i tidningar då och så är dant om det är skärligt eller vad finns det mer? Vi gör så här Pierre va. Vi har ju sagt att vi ska prata med åklagarna. Hon får det här igenom ånaren advokat till dig. En advokat kan svara på de här frågorna de svarar inte vi på. Den 69-åriga Barbro Carlson är enka sedan en tid tillbaka och lever nu i en sarborrelation med jobben 66 år. Inligt vittnen bodde jobben mest hemma hos Barbro och var sällan hemma i sitt eget hus. Barbro beskrivs som en social person med många vänner och jobben beskrivs som en glad man med mycket humor. Vänner till paret berättar att de förr i tiden var ute och dansade mycket. Men sen Barbro fick problem med en fort och jobben haft svårigheter med sin hälsa

och de levt ett mer stillsamt liv.

De löser korsord på kvällarna

och spelar ofta bingolotto

med vänner på helgerna.

Förhör med Pierre Carlson

den 8 november

2006

2016

Om vi då går tillbaks till den här

natten, Pierre, så

vi skulle vilja börja med

när du tar på dig dina kläder

kan du berätta vad du är

någonstans då?

Du menar Tony Horry?

Ja.

Jag är i badrummet när jag tar på

med kassongerna.

När du tar på dig kläder, när du har under natten

vad befinner du då?

Då är jag vid lilla toaletten

och sliter fram dem

eller jag sliter

säkert fram dem för jag har brott om

jag tar helvete.

Vad tar du på dig då?

Min arbetsbyggsord och en t-shirt

och vad hängde orörde dig sånt här?

Du hade på dig de byxorna

sa du när du var på förhållsas

i jämen.

Då var de inte orörda.

Det är inte tvättade

eller något.

Jag hade dem på mig kanske

ja tills de var skitiga

sen har jag hängt dem där.

Sen har vi sparat dem där

ifall ni skulle ha dem och

titta på dem.

Vad var din tanke

med att du skulle spara dem?

Jag tänkte om

ni misstänkte mig så kanske

ni skulle komma och hämta mina kläder.
Tänkte du att vi
skulle misstänka dig i det?
Det kändes väldigt
olustigt när jag satt i förhåret
i Borgrån.
Kan du beskriva dina skor som du hade på dig?
Arbetskor.
Kan du beskriva dem?
Storligt av Bruna.
Vad är det för storlek på honom?
Fört fyra.
Finns de också kvar?
Vad är det då för något?
Finns de också kvar?
Nej men idag har vi sagt det.
Jag har ju köpt nya på måndag.
De var spruckna i
...
Jag tror att
det var högre fot som var sprucken
som var sprucken här bak
här.
Kan du berätta vad skorna tog vägen?
De slängde jag
i Containin på Lötops byggmaterial
och körde härifrån.
Antingen då eller när jag
var där andra gången.
Det vet jag inte.
För vi var där ett antal gånger den dag.
Men jag tror jag gjorde det
med en gång.
Eller nästan 100% säker på det.
Du slängde dem med en gång.
Vad menar du med det?
Vad för något?
Du slängde dem med en gång.
När var det?
Jag körde därifrån.
När jag hade köpt de andra.
Jag köpte nya arbetskor
på Lötops byggmaterial på måndag morgon.
Okej.

Igår när vi
talar med dig eller rättade sagt
i måndags när vi talar med dig så säger du
att när du tar den här loven
så känner du på Källadorn.

Ja, liksom ja.

När ni
frågade mig som började dyka
upp att jag kanske är
jag sliter i den
lite snabbt.

Kan du berätta om det
Pierre, kan du berätta om
när du sliter i Källadorn?

Ja, jag känner ju
om den är låst eller olåst
och den är låst.

Du säger att du
går ner och du sliter
i Källadorn.

Ja, det är ju...

Kan du beskriva branscheloppet
när du är där nere vid Källadorn
och sliter i den?

Hur brinner det från den positionen?

I källaren på den delen
brinner det knappt ingenting
men övervåningen brinner det
fönstra.

Så det var inte lämpligt att hålla sig där.

Det var det ju inte.

Hur alla fönstra

så sprutar du elden
rätt ut. Säkert 7-8 meter
och då var det rätt ut.

Har du någon tanke på någon livräddande
åtgärd i det läget?

Nej, det är ju omöjligt att ta sig in.

Helt omöjligt.

Jag hade aldrig...

Det var så varmt där så att
man måste ha riktiga grejer till...

Hade du kunnat ta dig in?

Nej, jag visste hade jag

kunnat ta mig in
men jag hade säkert blivit där inne då.
För det var ju varmt.
Det brann ju den södra delen
av källaren. Ja, hur skulle du ha
tagit in då?
Ja, om den här
nyckeln hade hängt där,
det gjorde det.
Det visste jag, inte 100% är säker
men den hängde ju där.
Men det...
Jag ville inte ta mig in, jag kunde inte.
Jag vågade inte.
Du hade ingen tanke på öppnare?
Inte just när jag stod där
och slet och...
Jag hade ju inte för jag ville ju
springa runt
och se om de
låg på baksidan eller någon annanstans.
Jag ville ju runt tuset först
och främst.
Hör du någon diskussion om dig
att man ska gå in i källan?
Ja, han kom
och frågade om
jag vet vad de där tuberna står
Carl Hellman, är det som
kommer att fråga mig om de där tuberna bara
de står där inne tror jag i hörnet.
Jag förklarar det.
Var står du när han
kommer fram och frågar dig det?
I hörnet, altanen där
ute där bilen står, tror jag.
Jag står där ute nånstans
och sen frågar han om det
finns någon nyckel. Och vad säger du då?
Ja, jag tror att det hänger
redan där så ja. Och så
gick ju fram
dit, hämtar nyckeln
sen fick han den om mig. Ja, varför vill han

om nyckeln? Berättar du för honom
att du hade känt på dörren tidigare?

Nej,

men det hade nog

de ute, tror jag. Det vet jag inte.

Dörren var ju låst i alla fall.

Han vill ju undra

om det fanns någon nyckel på utsidan

eller om jag har haft

någon nyckel, kanske han frågar om

det kanske, jag vet inte.

Var hänger nyckeln?

Ja, du tar ner nyckeln

och vad gör du med nyckeln sen?

Jag ger den till Karl.

Du ger den till Karl? Ja.

Vad gör Karl då?

Jag vet inte om han går fram

och försöker låsa upp den.

Jag har ingen aning om det.

Du ger nyckeln till Karl säger du

och sen så ser du inte riktigt

att jag vänder

och går därifrån,

tror jag.

Nyckeln som man pratat

om under förhören

använder sedan av räddningstjänsten

för att ta sig in i källaren

och för att fortsätta släckningsarbetet

och lämna sedan i låset

på dörrens utsida.

Dagen efter den 1.

september, när räddningstjänsten

kommer tillbaka,

är nyckeln borta.

Den återfinns i stället på insidan

av dörren.

I polisens promemoria

i förundersökningsprotokollet

görs följande en notis.

Sittat

skulle det suttit en nyckel

på insidan av dörren,

hade inte polisen kunnat
öppna dörren med nyckel.
Dessutom skulle den nyckel
som någon satt i till efterhand
vara brandangrypen.
Det man kan spekulera i
är om dörren var ett olåst på natten
och järnningssmannen låst
dörren utifrån när han lämnat
huset.
På brandnattenden 31 augusti
åker polisen
tillsammans med Pierre
till Gunnel,
Chobbens syster, för att undrätta henne
om vad som har hänt.
Man ber också om en nyckel till Chobbens
hus för att försäkra sig om att han
inte befinner sig där.
Gunnel berättar senare i förhör
att Pierre har krammat om henne
och sagt
nu har jag ingen mamma längre
och du ingen bror.
Detta finner hon anmärkningsvärt
då det ännu inte har klargjorts
vad som har hänt
barbro och Chobben.
Du har lyssnat på förhørsrummet
och den första delen i serien
Mordbänderna på Öland.
I de kommande delarna hör du
bland annat det här.
Nej, jag liksom
jag fattar.
Du tar det inte sanning till oss.
Du har lämnat första gången
vi pratade.
Nej, du pratar ja.
Första gången när vi träffades i
Borgholm så uttryckte du klart
och tydligt. Det var ett köpekontrakt.
Du uttryckte det klart och tydligt
att det hade din mamma fått.

Förklart för oss, Pierre.

Hur det har kunnat gå så här.

Men vad ska jag göra för att ni ska tro på mig då?

Berätta som det är.

Men jag har inte gjort det.

Du är den enda som har ett motiv.

Nej, jag har för fan ingen motiv.

Varför?

Barbro säger till en venin att du har puttad henne
i förkälltrappen.

Men Barbro har sagt många gånger
att jag orkar snart inte leva mer
för Pierre, pressa mig på pengar.

Jag förstår.

Förstår du det?